

[Knud Kristensen.]

lig fremragende karakter — så kan det måske være nok, og det er også min hjertens mening.

Løvrigt gik den højtærede statsminister i rette med mig i anledning af min omtale af afskrivnings- og vedligeholdelseskontoen på nationalbudgettet. Statsministerens udtalelser var efter mit skøn så ubestemte, så henholdende, at jeg ikke rigtig ved, hvad de indeholder. Beregningen af den større afskrivning i 1947 end i 1948 og den deraf fremkomne større nationalformue og større bruttoinvestering er reelt urimelig og urigtig, og det uanset om den højtærede statsminister har den ene eller den anden til at hjælpe sig. Det er også urigtigt, når den højtærede statsminister vil hævde, at det er ligeegyldigt, om man opfører afskrivning og vedligeholdelse til et lavt eller et højt beløb. Når man har en bruttoinvestering, er nettoinvesteringen bruttoinvesteringen minus afskrivning og vedligeholdelse. Men jo større afskrivningen og vedligeholdelsesbeløbet er, des mindre bliver nettoinvesteringen, des mindre bliver formuefremgangen, og den omstændighed, at disse beløb har været mindre i 1948, bidrager selvfølgelig også til, at nettoinvesteringen bliver større og nettofremgangen for formuen også større.

Den højtærede statsminister var også inde på at bedømme vor valutamæssige stilling, men han gik let henover den. Han nævnte, at vi i 1946 havde et valutaunderskud på 900 mill. kr. og i de to år 1946 og 47 tilsammen et underskud på mellem 1300 og 1400 mill. kr. Jeg konstaterer med tilfredshed, hvad jeg tror min tale har bevirket, at statsministeren er i stand til at nævne de rigtige tal, det har han nemlig ikke gjort før, i hvert fald ikke mig bekendt. Men er det nu en reel opgørelse? Hvad er valutaunderskudet? Det er nogle passive poster på formue-regnskabet, men kan man opgøre selve resultatet ved at tage et par poster ud af passivsiden? Jeg vil spørge den højtærede finansminister, om han vil være tilfreds, hvis formueejerne her i landet til skat kun opgav passiverne og glemte aktiverne. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de ville komme galt fra det, endog værre, end statsministeren kommer fra en lignende fremgangsmåde; det er selvfølgelig noget, man skal tage sig i agt for. Det, der til syvende og sidst bliver det reelle, er formuefremgangen, når man har aktiverne og trækker passiverne fra, og for de to år er der en formuefremgang på 735 mill. kr. ifølge nationalbudgettet.

Den højtærede statsminister nævnte, at

det var den nuværende regering, der havde sluttet Englandsaftalen. Det er jo rigtigt, men det, der i denne forbindelse har interesse, er ikke selve aftalerne, det afgørende er, hvad man sælger sine produkter til, og vi fik disse ekstra priser for vor eksport, for den tidligere regering trådte fra; tidligere var importpriserne langt højere end eksportpriserne, men dette forhold var ordnet, inden den nuværende regering trådte til. Den økonomiske bedring var altså tilvejebragt. At det var heldigt, at vi også fik en aftale med England, skal jeg ikke lægge skjul på; selvfølgelig giver jeg regeringen, hvad der tilkommer den, fordi den ikke faldt tilbage på de handelsaftaleformer, vi havde at slås med, da vi trådte til i 1945.

Den højtærede statsminister talte også om, at frugten af den normale høst i 1948 først begyndte at vise sig nu. Det interesserer mig, thi i foråret fik vi fra den højtærede landbrugsminister en opgørelse, som gav udtryk for, at hvis vi i 1948 fik en normal høst, ville der blive aldeles glimrende tider for landbruget, og den højtærede landbrugsminister regnede ud, at forrentningen i landbruget ganske bestemt ville blive 6,8 pct. Enhver, der har nogen forstand på landbrug, kan selvfølgelig se, at det er helt i skoven, men selvfølgelig havde det sin betydning ved at sætte land og by op mod hinanden, og det kom ud i pressen og til bybefolkningen: landbruget kræver sådanne forhold for sin produktion, at det end ikke er tilfreds med at få 6,8 pct. af den investerede kapital. Jeg anmoder derfor den højtærede statsminister om at belære sin kollega landbrugsministeren om, at sådan kan man ikke bære sig ad, det er forsøg på at føre ikke alene rigsdagen, men også befolkningen bag lyset (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det var Landøkonomisk Driftsbureau!). Ja, men det var landbrugsministeren, der angav grundlaget. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det var dog Landøkonomisk Driftsbureau!). Ja, når det skal udregnes, som om den høst, vi havde til forbrug i 1948, var normal, måtte bureauet komme til det resultat, men enhver, som har noget kendskab til det, må dog vide, at dette forelå ikke, for vi havde i 1947 netop haft en dårlig høst, hvis virkninger mærkedes langt ind i 1948.

Den højtærede statsminister og det ærede medlem hr. Viggo Starcke talte om venstres agitation forud for valget i 1945 og mente, at i sammenligning med, hvad vi har sagt, når vi har kritiseret deres partiers agitation, havde de ikke grund til at blues. Ja, nu tror jeg nok, at der skal ikke så lidt